

Il Barbiere di Siviglia

Den Nationale Scene · 20.-30. juli 2005

PRODUKSJONER

1998

La Bohème · Der fliegende Holländer
Violanta · Mozart Requiem

1999

Tosca · Carmina Burana · Macbeth
The Medium · Le Villi · Cavalleria Rusticana

2000

Werther · Chess · L'Elisir d'Amore
Nabucco · Olav Tryggvason

2001

Madama Butterfly · Ein Deutsches Requiem
Mahlers 2. symfoni · Cavalleria Rusticana
Carmen

2002

Die Zauberflöte · La Cenerentola
Turandot

2003

Faust · Carmina Burana
Cavalleria Rusticana · La Traviata

2004

La Bohème · Rockquiem · Tosca
Die Sieben Todsünden · Eugen Onegin

2005

Eloïse · Barbereren i Sevilla
Aïda · Chess

Stiftelsen Vest Norges Opera

Stiftelsen Vest Norges Opera ble stiftet 20.12.1996, og er etablert med felles ressursinnsats fra Bergen Kommune, Hordaland Fylkeskommune og næringslivet på Vestlandet for å samle økonomiske, menneskelige, kunstneriske og politiske ressurser i den offentlige satsingen på opera på Vestlandet.

Hordaland fylkesting og Bergen bystyre vedtok etablering av Stiftelsen Vest Norges Opera som den offentlige satsingen på regional opera på Vestlandet i 1996. Bergen Kommune og Hordaland Fylkeskommune er stiftere. Hordaland fylkesting og Bergen bystyre har gjennom politisk behandling i 2002 og 2003 styrket vedtaket om Vest Norges Opera som offentlig satsing på videreutvikling av operakunsten på Vestlandet. Fra 2002 har operaen mottatt tilskudd over statsbudsjettet.

Stiftelsen Vest Norges Opera skal videreutvikle musikkteater som selvstendig kunstform med bredest mulig publikumsappell, opprettholde og forsterke engasjementet blant frie kunstnere og ensembler, og gi norske kunstnere arbeidsmuligheter i hjemlandet. I utviklingen av en selvstendig opera på Vestlandet er dynamikken i Vest Norges Operas internasjonale samarbeidsrelasjoner vesentlige for å fulltablere kunstformen.

Vest Norges Opera har siden sitt første produksjonsår i 1998 gjennomført 30 egenproduksjoner. Fra 2002 har operaen mottatt tilskudd over statsbudsjettet.

Tilskuddspartnere er Bergen Kommune, Hordaland fylkeskommune, Kulturdepartementet, næringslivet og Vest Norges Operas hovedsponsor Grieg Foundation

Stiftelsen VEST NORGES OPERA presenterer

«Il Barbiere di Siviglia»

komisk opera i 2 akter av Gioacchino Rossini

libretto: Cesare Sterbini etter Beaumarchais.

Fremføres på originalspråket, italiensk. Første gang fremført: Teatro Argentina, Roma 1816

Den Nationale Scene

hovedscenen: 20., 22., 24., 26., 27., 29. og 30. juli kl. 19.30 - 2005

Iscenesettelse: Daniel Bohr

Kostymer: Paolo Rovati

Lysdesign: Jens Lange

VNOs orkester

Dirigent: Anne Randine Øverby

Repetitor: Sabrina Trojse

Rosina: Oano Andra (20., 22., 24.7)

Ning Liang (26., 27., 29., 30.7)

Figaro: Anooshah Golesorkhi

Grev Almaviva: John Daniecki

Dr. Bartolo: Dominik Eberle

Don Basilio: Theodore Coresi

Berta: Bettina Smith

Fiorillo: Simon Park

Kor:.....

.....

.....

Inspisient: Annlaug Hus

Lysmester:.....

Scenemester: .....

Sceneteknikk: .....

.....

.....

.....

Lysteknikk:.....

.....

.....

Maske/hår: Tove Ingebrigtsen,

Tonny Garmannslund

Søm: Guri-Marie Johnsen,

Aud Engevik

Forestillingene er støttet av Bergen kommune og Norsk kulturråd

Il Barbiere di Seviglia (1816)

I Barbereren i Sevilla finner vi alle de uttrykksmidler som buffo-operaen hadde utviklet, fra det plaprende parlando, over kjærlighetssukkene, til frekke parodier. Kombinasjonen av en festlig tekst og et genialt musikkpråk resulterte i et operaens mesterverk.

Her bobler Rossini over av musikalsk overflod. Generøst deler han ut koloratur-løp til solistene – og her fyker de musikalske poengene avgårde uten dveling og nøling av noe slag. Opera-buffo er komisk opera, og i i en opera-buffo ender alt godt som ender lykkelig.

Barbereren i Sevilla er en komisk opera i to akter av Rossini som er full av melodisk rikdom, overflod av humør og briljante høydepunkt.

Som mellommann for Grev Almaviva og Rosina narrer Figaro på komisk vis den mistenksomme Doktor Bartolo, som selv har et godt øye til Rosina. Gjennom handlingens krumspring og vendinger benytter den godeste Grev Almaviva seg først av forkledning som soldat, og deretter som stedfortreder for Rosinas musikk lærer - for å få mulighet til å treffe henne. Tross alle hindringer seirer kjærlighetet – og de elskende får hverandre til slutt.

Gioacchino Rossini (1792-1868)

var datidens mest suksessfulle operaleverandør. Han står for en av de mest glansfulle perioder i italiensk operahistorie. Populariteten skyldtes særlig de meget sangbare og iørefallende melodiene som har sin egen flukt og sjarme over seg. Krigsbegivenheter påvirket også inntoget av marsjer i operaene. Han hadde en mesterlig intuisjon for å skrive virkningsfull musikk, og Ouvertyrer og arier oppfordret til aktiv og vital respons fra publikum.

I dag er Rossini igjen blitt aktuell og stadig flere finner glede i de mange pikante og ironiske sujerter som ligger til grunn for hans operaer. Rossini-renessansen startet ved Glyndebourne, Edinburg og Berlin for femti år siden. Rossini festivalen i Pesaro er i dag hovedsetet for hans operaer.

Få komponister fikk oppleve en slik forbløffende og utbredt populær hyllest og i tillegg etterlot seg en slik livlig og sprudlende musikalsk arv som Rossini. Han startet sitt liv uten noen overlegenhet utenom sitt musikalske geni og hans stolte, spreke og spøkefulle natur. Foreldrene var en ubetydelig sanger og en hornist ved teateret. Selv hadde han en heller uvanlig, men lykkeligvis tyngde som utdannet sanger, akkompagnatør, hornist og cellist. Han komponerte sin første opera "La Camciale di matrimonio" (Ekteskapspakten) da han var 18 år gammel.

En av hans største operaer, "Tancredi", er ikke i den letthjertede stil som forbindes med komponisten, men flere kom - som "Otello" (1816), "Moses i Egypt" (1818), Maomettelli" (1820) og "Semiramide" (1823).

Samme år som "Otello" ble Rossinis mesterverk "Il Barbiere di Seviglia" (først kjent som "Almaviva, ossia Linutile precauzione") fremført i Roma. Den uvanlige arbeidshastighet var norm heller enn unntak hos Rossini. Operaen komponerte han i løpet av to uker, og da Donizetti hørte dette var kommentarern: "Det forundrer meg ikke, han har alltid vært lat".

Rossini ble svært populær i Italia: "Mozart er uten betydning ved siden av Rossini", ble det sagt. Han ble siden direktør ved det italienske teateret i Paris og bosatte seg der med sin hustru. Her komponerte han en rekke operaer og valgte selv ut sangerne for deretter å trene dem opp i bel canto tradisjonen. Fra denne perioden kom hans Grand opera "Guillaume Tell", fremført i Paris 1829. Ulikt mange av hans andre operaer ble denne til over en lengre arbeidsperiode. Med en fantastisk Ouvertyre (som ofte fremføres på konsertpodiet ved nåtidens konserter) - og til tross for lengden (fire akter og nesten fire timer) ble "Guillaume Tell" det nærmeste Rossini kom å komponere i den romantiske stil. Dette ble hans siste verk for scenen. Det er vanskelig å si hvorfor, og det kan spekuleres i om det var hans mangel på interesse for den økende populariteten til det romantiske operastil som forårsaket hans tilbaketrekning fra et slikt høyprofilert, suksessfullt og profesjonelt liv. Det som er sikkert er at han i en alder av 39 år, bortsett fra to religiøse verk (der det ene er hans kjente "Petite Messe Solennelle"), sanger og noen album for piano, trakk denne umåtelig populære komponisten seg ganske enkelt tilbake fra det offentlige liv.

Giacchino Rossini (1792-1868):

Il Barbiere di Siviglia

(Barbereren i Sevilla)

Melodramma buffo i to akter

Tekst: Cesare Sterbini etter Beaumarchais komedie

Uroppførelse: 20. februar 1816, Teatro Argentina, Rom

1. akt, Scene 1

Grev Almaviva synger en serenade ("Ecco ridente in cielo") under Rosinas balkong, men den vakre piken viser seg ikke. Heldigvis dukker barbereren Figaro opp og sier seg villig til å hjelpe greven ("Largo al factotum"), som har fulgt etter Rosina fra Madrid. Hun er omhyggelig vaktet av sin gamle verge, doktor Bartolo, som selv har tenkt å gifte seg med henne.

Rosina viser seg i vinduet med en brevlapp til Almaviva, som rekker å plukke opp denne fra gaten før Bartolo får tak i den. Bartolo forlater sitt hus for en kort stund og i mellomtiden forteller Almaviva til Rosina at han heter Lindoro ("Se il mio nome saper voi bramante") og at det eneste han eier er sin kjærlighet til henne.

Scene 2

Rosina drømmer om kjærligheten ("Una voce poco fa") og har skrevet et brev til Lindoro og hun ber Figaro om å levere dette til ham.

Da Bartolo kommer hjem glemmer Figaro seg og får dermed høre hvordan Bartolo sverter Almaviva overfor Rosina. Greven kommer til Bartolos hus forkledd som beruset soldat og krever innkvartering. Samtidig får han fortalt Rosina hvem han er. Bartolo er lege ("A un dotter della mia sorte") og er dermed fritatt for innkvarteringsplikten, men det bryr seg ikke den alt mer støyende soldaten om. Til slutt kommer politiet for å arrestere ham. Etter noen ord fra den forkledd greven forsvinner vaktene. ("Finale")

2. akt, Scene 1

Bartolo funderer over formiddagens hendelser, da greven, forkledd som sanglærer, på nytt ankomme ("Pace e gioia sia con voi"). Bartolo er skeptisk, men da "sanglæreren" sier han kjenner Almaviva og er villig til å sverte ham overfor Rosina, tilkaller Bartolo Rosina. Hun gjenkjenner Lindoro umiddelbart og sier seg villig å ta sangtimer ("Buena sera mio signore"). I mellomtiden skal Figaro barberere Bartolo men blir forstyrret av don Basilio, som overraskende får høre at han er syk, men han går med på bløffen når Almaviva gir ham en fylt pengepung. Bartolo overhører samtalen mellom Rosina og hennes sanglærer og får med seg ordet forkledning, og dermed løper han inn og river parykken av Almaviva som i all hast må flykte med Figaro. Den giftelystne husholderske uttrykker sin skuffelse over at Bartolo vil gifte seg med Rosina og ikke henne.

Bartolo budsender don Basilio, som antar at den falske sanglærer var den beryktede greve Almaviva. Bartolo sender bud på notaren, men han er ikke hjemme. I stedet tilkaller han Rosina og viser henne hennes eget brev til Lindoro som den falske sanglæreren har gitt ham som bevis på at han kjente grev Almaviva. Rosina blir opprørt og tror at Lindoro har forrådet henne og hun går med på å gifte seg med Bartolo.

Scene 2

Under et tordenvær lykkes Almaviva og Figaro med å komme seg inn i Bartolos hus, men Rosina vill ikke vite noe av Lindoro ettersom hun tror han vil selge henne til greven. Da han avslører at han selv er grev Almaviva blir hun lykkelig, ("Ah, qual colpo inaspettato") og når Basilio kommer med notaren, som har med seg en ekte-skapskontrakt, skriver de under på denne umiddelbart. Don Basilio blir bestukket til å være vitne sammen Figaro. Når Bartolo ankommer med noen soldater finnes det ikke annet å gjøre enn å resignere og glede seg over ("Finale") at han får beholde Rosinas medgift.

GREV ALMAVIVA, også kjent som Lindoro: **TENOR**

Aristokratiets ry får ikke større glans av denne mannens forstand. Han burde tilbringe mindre tid på sine forkledninger og heller uttrykke seg selv... Ikke desto mindre er dette en romantisk rolleskikkelse.

FIGORELLO, grevens tjener: **BASS**

tilbringer sannsynligvis det meste av tiden med å løpe ærend for greven – siden han bare har tid til å gjøre en kort entré på scenen.

FIGARO, en barberer: **BARYTON**

Barberer og forhandler i alle bransjer. Dette er mannen som "ordner" det meste og han er ikke blitt en dag eldre her i Rossinis opera enn siden hans bryllup ble feiret av Mozart 30 år tidligere (Figaros Bryllup).

DOKTOR BARTOLO, eldre og lite attraktiv: **BASS**

Mener han er den rette ektemann for Rosina.

ROSINA, dyktig og geskjeftig ungjente og doktor Bartolos myndling: **SOPRAN** (sunget av en mezzo, en rikere stemmetype som Rossini var glad i)

DON BASILIO, sanglærer: **BASS**

Sannsynligvis svært lite attraktiv siden han har fått tillatelse til å undervise Rosina.

BERTA, doktorens hushjelp: **MEZZOSOPRAN**

Har hatt et strevsomt liv med å parere doktor Bartolos oppførsel, forsøker å tyde det intrikate handlingsforløpet og har noen av de beste uttalelsene om kjærlighet.

Ning Liang – Rosina (26, 27, 29, 30 juli)

Mezzosopranen Ning Liang har vært ved mange av verdens ledende operahus. Hun har Master degree in Music fra Juillard School i New York og er medlem av American Opera Center. Hun har vunnet Metropolitan National Council Competition, Mirjam Helin Competition, Musicans Emergency Competition, Rosa Ponselle International Vocal Competition og Loren L. Zachery Competition ved Luciano Pavarotti Competition. Hun startet sin karriere ved bl.a. Statsoperaene i Hamburg og Wien med roller som bl.a. Cherubion, Dorabella, Rosina, Romeo, Jenny og Komponisten og har arbeidet med dirigenter som Sinopili, Bertini, Muti, Davis, Thielemann, Inbal, Schreier, Albrecht og Conlon. Hun har sunget Idamante i Idomeneo ved La Scala, hvor hun også har sunget rollen som Suzuki i Madama Butterfly. Hun debuterte ved MET i rollen som Octavian i Rosenkavaleren; en forestilling som ble sendt på tv verden over. Fra hennes roller nevnes Suzuki i Bilbao, og i Royal Albert Hall i London, Il Barbiere di Siviglia og Così fan Tutte ved Hamburg statsopera, Alice in Wonderland i Amsterdam, La Forza del Destino ved Deutsche Oper Berlin, Hercules i Athens og Mahlers Das Lied von der Erde ved konsert i Rouen. Ning Liang er en aktiv solist med opptredener ved bl.a. Festwocken, Musikkfestivalen i Bregenz, Musikkfestivalen i Schleswig-Holstein og festivalene i Dresden, Ludwigsburg, Bad Kissingen, Reingau og Savonlinna. Hun er også å høre på en rekke CD-innspillinger og på video (Suzuki i Madama Butterfly). I Vest Norges Operas operafremføringer har Ning Liang har sunget rollene som Charlotte i Werther i Grieghallen 1999 i samarbeid med Musikskolens Harmonien, Suzuki/Madama Butterfly 2001 og Askepott/Askepott 2002.

Anooshah Golesorkhi – Figaro

Barytonen Anooshah Golesorkhi gjorde sin hoveddebut som Amonasro i Opera Pasifics oppsetning av "Aïda". Han gjester jevnlig kjente operahus i Europa og Nord-Amerika, inkl. Metropolitan Opera, Statsoperaen i Wien, Operaen i San Francisco og Deutsche Opera Berlin. Rollelaget inkluderer Scarpia (Tosca), Nabucco, Rigoletto, Renato (Maskeballet), Germont, Grev Luna, Gerard (Andrea Chenier), Marcello (La Bohème), Michel (Il Tabarro), Ypperstepresten (Samson og Dalila). Av tidligere fremføringer nevnes blant annet "Macbeth", "Don Carlos", "Skjebnens makt", Tonio i "Pagliacci", Scarpia i "Tosca" i Sør-Afrika og Roma. I 1992 gjestet han Opera Bergen som Toreadoren i "Carmen" og i 1993 som Ypperstepresten i "Samson og Dalia", oppsetningen som ble fremført i Bergen, Israel og Eritrea. I 1994 sang han Jago i Opera Bergens oppsetning av "Otello" og den samme rolle ved Statsoperaen i Praha i 1995. Sommeren -95 sang han tittelrollen i Opera Bergens oppsetning av "Nabucco" på Bergenhuss Festning. I 1996 sang han tittelrollen i Macbeth i Grieghallen og samme år debuterte han ved operaen i Montreal som Ypperstepresten i "Samson og Dalila" i tillegg til engasjement i Leipzig og Berlin. I 1999 sang han tittelrollen i Vest Norges Operas fremføringer av "Macbeth" på Bergenhuss Festning, Alfio (Cavalleria Rusticana 99/03) og Guglielmo (Le Villi) i Grieghallen, 2000 tittelrollen i "Nabucco" på Bergenhuss Festning, Germont i La Traviata i Grieghallen 2003 og Scarpia i Tosca på Bergenhuss Festning i 2004.

Oana Andra – Rosina (20, 22, 24 juli)

Mezzosopranen Oana Andra er født i Bukarest i Romania og har studert sang i denne byen ved Musikkakademiet "Ciprian Porumbescu" med Maria Slatinaru. Videre studier ved Operaskolen i Bukarest og med Daphne Evangelatos, Maria Nicosesco og Régine Crespin. Hun har vært solist ved en rekke konserter i Romania, Frankrike, Nederland, Tyskland, Storbritannia og Japan samt ved opptak for rumensk kringkasting, WDR, NDR og Radio France. Prisvinner i internasjonale sangkonkurranser, der i blant i Japan, Spania, Romania ved Belvedere og Dronning Sonjas sangkonkurranse. Hennes operarepertoar omfatter tittelrollen i Cenerentola (Rossini), Rosina (Il Barbiere di Siviglia), Maddalena (Il viaggio a Reims), Lucilla (Rossinis La scala di Seta), Zerlina (Don Giovanni), Maddalen (Rigoletto), Celio (Lucio Silla), Ascanio (Ascanio in Alba). Oana Andra har opptrådt ved Operaen i Bukarest, European Opera i Manchester, turné med Oper Kronstadt til Østerrike, Tyskland og Nederland, Opéra Royale de Wallonie, Rossini Festival i Bad Wildbad, Barbican Center i London og Oper Frankfurt. I januar 2004 sang hun rollen som Rosina ved Teatro La Fenice i Venezia under Marcello Viottis ledelse.

John Daniecki - Grev Almoviva

Tenoren John Daniecki har sunget i Usa, Europa, Asia, Sør Amerika og på New Zealand. Hans debut ved Metropolitan var i rollen som Grev Almoviva (Barbereren i Sevilla) i 1997-98. Debut ved Lyric Opera of Chicago i 1998-99 i verdenspremieren på Amistad av Anthony Davis og i samme sesong debut med Washington Opera og New York City Opera. Blant hans fremste roller er Tonio (La Fille du Regiment), Greven (Rigoletto), Edgardo (Lucia di Lammermoor), Prince Ramiro (La Cenerentola) og Faust (Gounods Faust). De to siste sesongene har Daniecki debutert ved operaene i Düsseldorf, Weimar, Cleveland, Louisville og Portland. John Daniecki har også et omfattende repertoar som konsertsanger og har sunget med de store symfoniske orkestrene i Nord Amerika. Han er en hyppig gjest med utenlandske orkestre, sist sesong med Orquesta Nacional de Madrid (Honeggers Le Roi David og Orffs Carmina Burana), New Zealand Symphony og innspillinger med Moskvas radio og tv-orkester. Daniecki har gjestet en rekke festivaler slik som Festival Aix-en-Provence (Mozart: Die Schuldigkeit des Ersten Gebots), Spoleto Festival/Italia (Shostakovich The Nose), Spoleto Festival/USA, Wexford Festival, Cincinnati May Festival, Blossom Festival, Saratoga Arts Festival, Chataqua Summer Festival og Macao Festival (Kina).

Ning Liang
Anooshah Golesorkhi
Oana Andra

Theodore Coresi – Don Basilio

Theodore Coresi er fra Romania med utdannelse fra Musikkakademiet i Bucuresti. Videre studier i Roma, Wien og Bucuresti med Boris Christoff, Luigi Infantino, Giuseppe Taddei m.fl. Prisvinner i en rekke konkurranser. Han debuterte som Sarastro i Tryllefloyten/Mozart. 1983 debuterte han ved Nasjonaloperaen i Bucuresti som Gremin i Eugen Onegin, med videre engasjement der til 1987. Siden 1986 har han gjestet europeiske operahus og konsertsaler med vidt repertoar. Engasjementer ved en rekke operafestivaler, Statsoperaen i Wien, Kanadiske Operakompaniet i Toronto, Leipzig, Statsoperaen i Praha, Klagenfurt, Bregenz, Kammeroperaen i Wien, Nasjonaoperaen i Bucuresti, Vest Norges Opera, Teatro Massimo-Palermo. Vidstrakt konsertvirksomhet, radio og TV opptak. Coresi er bosatt i Wien. Han har sunget roller som Colline (La Bohème 1998/2004), Timur (Turandot 2002) og Fyrst Gremin (Eugen Onegin 2004) i Vest Norges Operas operaoppsetninger.

Dominique Eberle – Dr Bartolo

Bassen Dominik Eberle er født og oppvokst i Widnau i Sveits. Han er utdannet ved Lehrerseminar i Rorschach i Sveits og med videre sangstudier med Prof. M. Toggenburger og masterclasser med Prof. J. Metternich, Prof. R. Knoll og C. Bergonzi. Han var finalist i den internasjonale sangkonkurransen Belvedere i 1991. Han har et konsertrepertoar som spenner fra Händels Messias til Verdis Requiem og Dvoraks Stabat Mater med konsertopptredener i Sveits, Østerrike, Tyskland, Italia og USA. Eberle har fremført operaroller som Kaspar (Jegerbruden), Sarastro (Tryllefloyten), Leporello (Don Giovanni), Kezal (Den solgte brud), Padre Guardiano (La Forza del destino), Il Gran Inquisitore (Don Carlo), Figaro (Le nozze di Figaro) og har opptrådt i Tyskland, Østerrike, Romania, Sveits og Italia blant annet ved NY Grand Opera (NY Central Park), Schlossfestspiele Werdenberg og ved Teatro Massimo i Palermo. Eberle sang rollen som Marchese d'Obigny i Vest Norges Operas La Traviata i Grieghallen 2003.

Bettina Smith – Berta

Mezzosopranen Bettina Smith er fra Bergen. Hun har et bredt repertoar fra middelaldermusikk til samtidsmusikk og er solist ved opera, oratorier og kantater i tillegg til å være en aktiv kammermusiker. Utdannet ved Bergen Musikkonservatorium og videre studier med Wout Oosterkamp og Elly Ameling ved Koninklijke Conservatorium Den Haag i Nederland der hun tok Mastergrad med utmerkelse. Videre studier ved Internationales Opersudio des Opernhaus Zürich der hun fremførte roller ved hovedscenen; Melibea (Il viaggio a Reims), Flora (La Traviata), Berta (Il Barbiere di Siviglia), Graefin (Der Wildschütz), Pisana (I due Foscari) og Popova (The Bear). Bettina Smith debuterte ved Staatsopera Berlin i 2001 i rollen som Berta og har siden opptrådt ved ledende opera- og konsertthus i Europa. Hun var prisvinner ved Francesco Viñas konkurranse i Barcelona 2001, har gjort radioopptak for nederlandsk, tysk, sveitsisk og norsk kringkasting og mottatt flere stipend, der i blant Herbert von Karajan Music Legacy.

Daniel Bohr – regissør

Daniel Bohr er en av våre mest allsidige og kosmopolitiske kulturpersonligheter. Han kommer fra Sydamerika og etablerte seg i Skandinavia for om lag 30 år siden etter å ha reist og arbeidet i det meste av verden. Han er først og fremst teatermann og som sceneinstruktør har han markert seg både i Danmark, Sverige, Norge, Spania, England, Holland, Frankrike, Italia, Chile, Argentina, Mexico og Venezuela. Han har også vært teatersjef, operasjef og festspilldirektør. Han har dramatisert teaterstykker, undervist, skrevet journalistikk og holdt foredrag. Han har instruert både teater, radio og TV. Drama, komedie, farse, opera, operette, musikal, revy og cabaret har vi fått fra hans hånd. I Danmark har han i en lang årrekke regissert på Det Kongelige Teater, Det Ny Teater, Åborg Teater, Det Danske Teater og Det Ny Musikteater. I Norge har han iscenesatt på Det Norske Teater, Chateau Neuf, Bryggeteateret, Teatret Vårt, Haugesund Teater og Vest Norges Opera og blant hans største suksesser kan nevnes musikale "Annie", "Oliver", "The Sound of Music", "Hello Dolly", "Godspel", "Trollmannen fra Oz", "West Side Story", Mozarts "Cosi Fan Tutte", Verdis "La Traviata", "Aida", "Don Carlos" og "Trubaduren", Tsjajkovskis "Eugen Onegin", Massenets "Werther", Strauss' "En natt i Venedig" og "Sigøynerbaronen", Lehars "Den Glade Enke", Edvard Hoem/Henning Sommeros "Jesu Siste Dager" og senest "Master Class" og "Musikal, Musikal" på Det Norske Teater.

Paolo Rovati – kostymedesigner

Den italienske kostymedesigneren Paolo Rovati er utdannet ved l'Instituto Aeronautico di Forli og har designet kostymer for klassikerne innenfor operarepertoaret av bl.a. Bellini (Norma/La Sonnambula), Bizet (Carmen), Donizzetti (L'elisir d'amore/Don Pasquale/Rita), Monteverdi (Orfeus), Mozart (Le nozze di Figaro/Don Giovanni/Cosi fan tutte/Tryllefloyten), Rossini (L'italiani in Algeri/Il Barbiere di Siviglia/La cerentola/Il Signor Bruschino), Puccini (Madama Butterfly/Trittico/La Bohème/Suor Angelica/Gianni Schicchi/Manon Lescaut), Verdi (Nabucco/Rigoletto/Il Trovatore/Tosca/ La Traviata/Falstaff/Aida/Stiffelio/Simon Boccanegra/Macbeth) og Wagner (Lohengrin). Han har hatt engasjement ved alle operahus i Italia. Rovati har i tillegg designet kostymer for balletproduksjoner ved bl.a. Compagnia National de Marseille med Roland Petit (Il Gattopardo/Copelia), Teatro Comunale di Firenze (Lo Schiaccianoci), Les Ballets Trokadero de Monte Carlo (Il lago dei cigni) og ved Teatro Alla Scala (Giselle). Videre har han holdt kurs i kostymedesign ved Scuola internazionale di stilismo, Forma Moda, designet kostymer for TV (RAI, Canale 5) og for Iyrisk teater. Paolo Rovati mottok Canale 5's utmerkelse "Dance Award 2001" og "Dance Award 2002" for kostymedesign. Paolo Rovati var kostymedesigner for Vest Norges Operas La Traviata i 2003 og Eugen Onegin i 2004.

Bettina Smith
Daniel Bohr
Paolo Rovati

Theodore Coresi
Dominique Eberle
Bettina Smith

Jens Lange
Anne Randine Øverby

Jens Lange – lysdesigner

Lysdesigneren Jens Lange er teknisk sjef ved Det Ny teater i København. Han har tidligere vært produksjonsleder ved Nørrebro Teater i København. Jens Lange har vært lysdesigner for oppsetninger med "Flaggermusen" (94), "Den glade enke" (96) og "La cage aux Folles" (97) ved Det Ny teater og "Skjebnens Makt" i Barcelona (96). Lysdesigner ved Opera Bergens produksjoner av Verdis "Aïda" (Grieghallen 90), Mascagnis "Cavalleria Rusticana" (Grieghallen 91), Gershwins "Porgy and Bess" (Grieghallen, Cairo Operahouse og Odeon Theatre, Eritrea 92), Bizets "Carmen" (Grieghallen 92), Saint-Saëns "Samson og Dalila" – (Grieghallen, Ashkelon Amfiteater, Isral, Odeon Theatre, Eritrea, 93), Puccinis "Turandot" (Grieghallen 93), og Verdis "Don Carlos" (Grieghallen 97) samt ved Vest Norges Operas produksjoner av Puccinis "La Bohème" (1998/2004) og Wagners "Der Fliegende Holländer" i 1998, "Tosca" februar 1999, norgespremierer av Massenets "Werther", konsertfremføringer av "Chess" i Grieghallen og "Carmina Burana" i Aenum 2000, Puccinis "Madama Butterfly" i Aenum 2001, Mozarts "Tryllefløyten" i Aenum og La Cerentola (Askepott) på Den Nationale Scene i 2002, Gounods "Faust" i Aenum, "La Traviata" i Grieghallen i 2003 samt Eugen Onegin i Grieghallen i 2004.

Anne Randine Øverby – dirigent

Dirigenten Anne Randine Øverby har ledet fremførelser av en rekke operaer og vokal symfoniske verk. Dirigent for nyoppsetningen av Barberen i Sevilla ved Statsoperaen i Praha, dirigent for gjestespill i Kairo med Porgy and Bess og Ashkelon Musikkfestival i Israel med Samson og Dalila, Ein Deutsches Requiem i The Forbidden City Concert Hall med Beijing Symphony Orchestra, Barberen i Sevilla i New Orleans og Mississippi og urfremføringen av Dos Santos Santo Antonio dos Portugueses i Roma. Kunstnerisk leder for Opera Bergen 1982-1997. Operasjef for Stiftelsen Vest Norges Opera fra 1998. Kunstnerisk leder for Bergen Operakor siden starten i 1981 med fremføringen av vokal symfoniske- og kirkemusikalske verk. Fra operarepertoaret nevnes Puccinis "Manon Lescaut", "La Bohème", "Madama Butterfly" og "Turandot", Verdis "Aida", "Don Carlos", "Nabucco" og "Macbeth", Bizets "Carmen, Menottis "The Medium", Puccinis "Le Villi", Donizettis "L'elisir d'Amore" og Rossinis "Barberen i Sevilla". 2003 gjestet hun Timisoara Filharmoniske Kor og Orkester i en suksessfull fremføring av Orffs "Carmina Burana, dirigerte Gounods "Faust" i Messehallen Aenum samt Orffs "Carmina Burana" og Mascagnis "Cavalleria Rusticana" på Bergenhus festning. I 2004 dirigerer hun bl.a. "La Bohème" i Grieghallen, Dvoraks "Stabat Mater" under Påskefestuken i Bergen, Verdis "Messa da Requiem" med Timisoara Filharmoniske kor og orkester og Bergen Operakor i Timisoara og Budapest Congress Center, TV-overført operagalla i Piatra Nemt, Romania, "Rockquiem" og "Tosca" utendørs på Bergenhus festning, "Die Sieben Todsünden" i Peer Gynt Salen (Grieghallen), "Eugen Onegin" i Grieghallen og Händels "Messias" i Beijing.

BERGEN OPERAKOR PRESENTERER

G. Mahlers 8. Symfoni

GRIEGHALLEN
Lørdag 27. august kl. 18.00

Billetter: Vest Norges Opera tlf. 5555 8655,
e-post: billett@vestnorgesopera.no
POSTEN/Billettsservice tlf. 815 33 133,
www.billettsservice.no,
Logen Teater tlf. 5523 2015

Giuseppe Verdi

AÏDA

Bergenhus Festning

14., 16., 18. og 20. august kl. 21.30

CHESS

Bergenhus Festning

17., 19., og 21. august kl. 22.00

*Benny Andersson
Tim Rice
Björn Ulvæus*

Konsertversjonen

Billetter: **Vest Norges Opera** tlf. 5555 8655, e-post: billett@vestnorgesopera.no
POSTEN/Billettsservice tlf. 815 33 133, www.billettsservice.no, **Logen Teater** tlf. 5523 2015

www.vestnorgesopera.no

Bli medlem i

Opera Bergens Venner

Venneforeningen er en ren støtteforening der du som medlem (kr 300 pr. år) får tilsendt informasjon om produksjonene m.m. og 15-20% rabatt på billetter til forestillingene.

Bli med på utviklingen videre – operaen trenger deg!

Send din innmelding til:
Opera Bergens Venner
Postboks 763, 5807 Bergen

eller på e-post til
post@operabergen.no
eller fax 5554 4341

Scenografien til «Barbereren i Sevilla» er fra 20-tallet fra Theatre La Fenice i Venezia. Ideen til scenografien kom fra den berømte scenografen Luigi Monfrini: Å male på papir, en gammel italiensk tradisjon fra det 19. århundre. Denne teknikken krever en svært dyktig maler ettersom det ikke er lett å korrigere feil på papir. Fordelen, sammenlignet med f.eks. maling på lerret, er både at fargene blir skarpere og at papir er et rimelig materiale.

I 1969 benyttet Enzo Dehó scenografien med en ny skisse til «Barbereren i Sevilla» ved La Piccola Scala de Milano.

Scenografiens pittoreske karakter minner oss om den livlige og uskyldige atmosfæren i operaen. Den har fjernet alle trekk fra verismen, slik som balkongen i 2. akt som Figaro og Grev Almaviva bruker for å komme seg inn i Don Bartolos hus.

